

BÄTTRE LYSS

- Lyss, sa kvinnan.
- Till vadå, undrade väninnan
- Till strängen som brast, hör du inte?

Tonen i höger öra sjöng, Hon skulle hellre sjunga själv. Men kvinnan hade spänt sin båge och den höll inte. Pang, sa det.

- Hör du den verkligen inte, undrade hon.
- Nej, jag tror inte man kan höra när andras strängar brister, svarade väninnan,
- Det är märkligt. Det är ett så fruktansvärt starkt ljud, och så smärtsamt. Det skriker i hela kroppen och skälver i jorden och himlarna öppnar sig och slår dig till marken och du faller död ned.
- Nej, väninnan skakade på huvudet, jag hör det inte. Och man dör så många gånger under ett liv.

Det är sant, tänkte kvinnan. Man dör verkligen så många gånger. Det är underligt att man alls lever så pass att man kan fiska upp bågen ur sin längtan. Och varje gång man fäster tummen mot strängen, rätar ut armen och siktar framåt riskerar man... pang! Och piskan som slår upp i ansiktet river sönder framtiden och där står man, blödande och med en tjutande ton i örat.

- Det är därför jag inte gör det, sa väninnan.
- Va, sa kvinnan, hörde du nu?
- Nej, jag hör inte, men jag ser. Du är mycket blek. Du måste blöda. Och det är därför jag avstår. Jag spänner inte min båge. Jag föredrar att ha mina drömmar kvar. Så länge jag inte skjuter sönder dem kan de fortfarande slå in.

Kvinnan tittade på sin väninna. Du är klok du, tänkte hon. En gång hade hon lyssnat till den omtyckte föreläsaren. Han med de leende ögonen, han som la huvudet på sned och på sin vackra finlandssvenska sa: Det sorgligaste är väl om människan vid sin levnadsdags slut inte fått stiga fram i ljuset och visa vem hon är, vad var det då för mening med hennes liv?

Nånting sånt hade han sagt. Hon förstod att han menade väl. Men man ska vara varsam med orden. För den som haft modet att ta steget och funnit att fram var ett håll. Eller att ljuset var kallt. Att publiken tittade bort i sjungande tystnad.

- Äh, klok vet jag inte om jag varit, väninnan avbröt hennes tanke. Feg kanske. Men mina önskningar glittrar orörda i fjärran och mitt blodvärde är okay. Din tinnitus förresten, tonen i örat, vilken är den?
- Själva tonen, frågade kvinna, det är ett Fiss.
- Är det ett rent Fiss?
- Ja, det är faktiskt riktigt rent.
- Då så, sa väninnan, då har du ju en bra stämton. När du ska sjunga själv.